

Газета «Галичина» є районним громадсько-політичним виданням, у якій найперше висвітлюють події із життя області й України загалом, але основну увагу приділяють новинам у районах і обласному центрі.

Газета містить такі відділи: економіки, агрокомплексу, соціально-побутових проблем, кримінальної інформації і моралі, наукової та релігійної інформації, інформаційно-рекламний, соціальних розслідувань, культури, освіти та політичної інформації.

Видання за вівторок найменш привабливе за зовнішнім виглядом, але на його сторінках журналісти піднімають політичні й аграрні проблеми. Це можна побачити навіть із заголовків на перших полосах видання: «Вирок кривого правосуддя» (про засудження Юрія Луценка) (випуск за 28.02.12), «Територія страху. Село Кропивник воює з екологічним свавіллям та чиновницькою недолугістю» (в. за 24.01.12). Друга сторінка присвячена темі «Час галицький», яка є незмінною і де присутні замітки про події у регіоні, про що свідчать заголовки: «У Верховині відкрили льодову арену» (за 07.02.12), «Жінка загинула від рук зловмисника» (за 12.04.12), «Піду втоплюся у річці глибокій» (за 26.06.12).

Третя сторінка під шапкою «Факти і коментарі» (інколи замінюється на «Аспекти») містить постійну колонку «Новини України». На наступних чотирьох сторінках рубрики чергуються.

На восьмій сторінці під назвою «Постскрипtum» розміщують замітки на різну тематику: «Світові таємниці», «Новини науки», події з життя культури, які відбулися в області.

Відділи газети працюють добре, тому що на сторінках видання новини - актуальні, матеріали написано цікаво, тому кожний читач може знайти собі сторінку до душі. Основна проблема видання, на нашу думку, це заголовки, які не привертають увагу читачів і не виражають основну думку матеріалу.

Четвергові і суботні номери є яскравими і привертають увагу, що пояснює велика кількість реклами на першій полосі. У цих номерах є ті ж самі рубрики, що і у номері за вівторок. Але на першій полосі у четверговому номері редакція розміщує матеріали на менш «серйозну» тематику, ніж у номерах за вівторок. Найчастіше це статті, замітки на соціальні чи культурні теми – «Свято великого футболу» (за 07.06.12), «Ринкові пригоди Великоднього кошика» (за 12.04.12) тощо. Те саме і в номері за суботу.

Отже, на сторінках газети «Галичина» розміщують на тематичних сторінках матеріали, що написано лаконічно і переконливо. Статті на тему культури не завжди привертають увагу читача. На сторінках газети найцікавіші великі і змістовні інтерв'ю. Матеріали про події у районі не дуже цікаві для жителів Івано-Франківська, але вони є невід'ємною частиною обласної газети. Головне, щоб кожен матеріал був цікавим для свого читача, адже, як вважає В. Здоровега, «ЗМІ суспільства, яке хоча б наближається до демократичного, не можуть бути нецікавими, не мають на це права»[1; с.45].

Отже, обласна газета «Галичина» є дещо провінційною, якщо порівняти її з іншими Івано-Франківськими газетами. Проте вона висвітлює події області. Робота відділів видання є традиційною і планомірною, добре організованою.

Використана література

- Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості – Львів: ПАІС, 2008. – 276 с.
- Присяжний М., Лозинський М. Організація роботи редакції газети і праці журналіста. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – 182 с.

І. Ситніцька

Науковий керівник — ас. І. М. Мудра

ЕТИЧНІСТЬ ПЕРШОЇ ПОЛОСИ ГАЗЕТИ «RIA-КОЗЯТИН»*

Професійну етику журналіста характеризує його матеріал. **Мета** роботи – показати порушення етичних норм на перших полосах районної газети «RIA-Козятин». **Завдання:** оцінити етичність редакції газети «RIA-Козятин» і вказати на порушення моральних норм на перших полосах номерів у період з липня до жовтня 2012 року.

«RIA-Козятин» — районна газета міста Козятин, що на Вінниччині. За 14 років існування «RIA-Козятин» керувало близько десяти головних редакторів. Нині на чолі тижневика стоїть Артем Фляжніков, екс-журналіст вінницької редакції «RIA».

З приходом А. Фляжнікова формат газети помітно змінився. Його статті, які нерідко є російськомовними, розміщують на першій полосі. Стаття головного редактора від 12 липня 2012 року «Продали Казатин наш мэр начальнику железки?» є центральною в номері. Читачі, зокрема і я «кльонули» на інтригуючий заголовок і витратили 2,5 гривні аби прочитати, чи дійсно це так. Матеріал написаний легко, доступно й цікаво. У статті помітно харизму журналіста, його прагнення до правди, але й не спостерігається конкретної позиції автора. Цей матеріал є одним з найцікавіших, серед тих, які друкували на сторінках

* Рекомендовано до участі у підсумковій інститутській конференції та опублікування в університетському збірнику тез.

районного видання за два роки. Але вважаю недоречним писати статтю у виданні, що зареєстроване як україномовне, російською мовою. У «РІА-Козятин», за час існування газети, російськомовні матеріали публікували рідко.

Газети «РІА-Козятин» під керівництвом Артема Фляжнікова змінилася – перестала бути інформаційним джерелом для місцевих мешканців. Гортаючи сторінки газети, складається враження, що це рекламне видання. На першій полосі «районки» від 5 липня 2012 року опублікована лише назва статті «Обережніше! Вода не відповідає нормам» з посиланням на сторінку з продовженням (а точніше з текстом статті), а на решті площі розмістили рекламу – привітання депутатів міста і області зі святом «Дня міста», а також реклама магазину одягу. Аналогічні номери, лише з назвами статей на перших полосах і кольоровими рекламами, вийшли 23 серпня і 27 вересня. Кількість рекламних повідомлень на першій полосі було 5 і 6.

Неприпустимим порушенням моральної етики журналіста є стаття від 20 вересня 2012 року під назвою «Козятинчанка Ірина кинулася під поїзд». Написав її головний редактор «РІА-Козятин» Артем Фляжніков і розмістив на першій полосі. У матеріалі пан Артем розповідає про події недільної ночі, коли водночас дві дівчини вирішили покінчити життя самогубством. Одна з них вижила, а інша — кинулася під поїзд. Фото на якому зображене її покалічене тіло з відрубаною головою автор розмістив поруч зі статтею на першій полосі.

Редактор тижневика «РІА-Козятин» демонструє непрофесійність та моральну неповагу до читача криваві сцени трагедії на першій полосі.

Попередник теперішнього головного редактора Лариса Кривошея не змогла утриматись від коментаря щодо матеріалу (від 20 вересня 2012) – «Я не розумію, чому родина загиблої не подала в суд на редакцію, за розміщення такого фото і статті, сім'я могла б відсудити велику суму грошей. Автор матеріалу пише, що, за словами сусідів, жінка кинулася під поїзд після сварки з чоловіком. За час мого головування в газеті ми жодного разу не подавали таку неперевірену інформацію. Чому не «за словами міліції», яку роль для читача відіграють слова сусідів?»

Зазначаємо, що стаття про самогубство «зачепила» чимало людей. Про неї був написаний матеріал «Аморальний фронт в «Ріа», який розмістили в соціальній мережі «В Контакте», зокрема в групі «Типовий Козятин», де її активно коментували й робили «перепост». А також статтю розмістили на сайті інтернет-газети «Козятин — рідне місто».

«РІА-Козятин» є жовтою пресою, тому що ніколи не можна розміщувати на «фронті» подібні фото, яка б аварія чи лихо не сталося. Ніхто ще не відміняв моральну етику журналіста і відповідальність за її порушення.

Моральні цінності можуть домінувати в моральному виборі лише тих журналістів, які є особистостями, і яких можна характеризувати як осіб обов'язкових, людей честі та слова [2; с. 64]. Завдання журналіста – не тільки інформувати, тлумачити, коментувати, пояснювати, а й шукати істину. Залишається незрозумілим, у чому полягали пошуки істини в статті про самогубство, і чому саме цей матеріал, на думку головного редактора, заслуговує місця центровка номера.

Інформаційному тижневику «РІА» слід ретельніше підходити до підбору професійних працівників у штат, адже порушення етичних норм може привести до загибелі видань не тільки «РІА-Козятин», а й усіх філій газети по Україні.

Список використаної літератури

1. Кібл Ричард. Журналістська етика: підручник /Р. Кібл; пер. з англ. Д. І. Смоляк; Проект ЄС «Жорна», Ін-т журналістики КНУ ім. Т. Шевченка. - К.: Київська типографія, 2007. - 188 с.
2. Кузнецова О. Д. Професійна етика журналіста: посібник /О. Д.Кузнецова. - Львів: ПАІС, 2007 – 246 с.
3. Стенхольм О. Защита общества от злоупотрблений свободой печати //Междунар. жизнь. — 1993. — №10 — с. 68-70.